

בתיקון הזה צורת פרצוף. וְלַעֲתִיק יוֹמִין אֶתְמַר ועל התיקון של פרצוף עתיק יומין נאמר הפסוק הזה "עת לעשות לה" וכו', כי ממנו התחיל התיקון, ולאחר שהגיד להם שרצונו לגלות להם סודות עליונים, כדי שלא יקשה בעיניהם איך ערב אל לבו לגשת אל הקודש פנימה, לכן אמר להם אלו ב' פסוקים. **בְּתִיב אֲשֶׁר־יִיְיָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹדֶךָ** (דברים לג) הרי הכתוב משבח את ישראל ב"מי כמוך". **וּבְתִיב, (שמות טו) מִי כְמוֹדֶךָ בְּאֱלִים יְהוָה** הרי הכתוב משבח את המקום באותו שבח ב"מי כמוך", והשוה הכתוב את שבחם של ישראל לשבח המקום, לומר שראויים ישראל לגלות להם סודותיו ולהשתמש בשמו.

קָרָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה בְּנוֹ, אוֹתְבִיָּה קַמִּיָּה והושיבו לפניו בצד ימין כי הוא בחינת חכמה, **וְלְרַבִּי אַבָּא מְסֻטְרָא** אַחֲרָא ולרבי אבא מצד השני מצד שמאלו בבניה, **וְאָמַר רִשְׁבִּי: אֲנִן בְּלָלָא דְכוּלָּא** אנחנו כללות של כל הפרצוף, כי רשב"י בחינת הכתר וכולל כל קו האמצעי דת"י, ורבי אלעזר חכמה כולל כל קו ימין חח"ן, ורבי אבא בינה כולל כל קו שמאל בג"ה, והם ראשי ג' הקוין וזה סוד התיקון. **עַד הַשְּׂתָא אֶתְתַּקְּנוּ קַיְימִין** עד עתה שישבנו שלשתינו והסכמנו לבאר סודות התורה, גרמנו שיעלו המלכים הנופלים ויתוקנו הפרצופים בסוד קוין, ובעוד שיושב רשב"י ורבי אלעזר ורבי אבא בסוד קוין, עמדו שם ארבעה עמודים ונפרסה עליהם פרוכת קדושה, וירדה עליה השכינה והיו מתקבצים עליה גם מלאכי השרת ונשמות הצדיקים לשמוע את רשב"י. כשראו זאת החברים אז **אֲשֶׁתִּיקוּ** שתקו כל החברים לראות בביאת

השכינה ונשמות הצדיקים, שְׁמַעֵי קָלָא וְאַרְכוּבְתָן דָּא דָּא לְדָא
 נְקִשָּׁן. שמעו קול וברכיהם זה לזה רעדו ונקשו מִפְּחוּד הַשְּׂכִינָה. מָאֵי קָלָא
 מִה הַקּוֹל שֶׁשָּׁמְעוּ הַחֲבֵרִים, קָלָא דְכְּנוּפִיָּא עֲלָאָה דְּמִתְּפַנְפִּי קוֹל
 שֶׁל קִיבוּץ פְּמֵלִיא שֶׁל מַעְלָה שֶׁהֵם מֵלֵאכֵי הַשֶּׁרֶת וְהַשְּׂכִינָה שֶׁנִּתְאַסְפוּ.

חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר שֶׁמַּח רַשְׁבִּי וְאָמַר לַחֲבֵרִים: בִּבְקֶשָׁה לֹא לִפְחוּד,
 כִּי כֹאשֶׁר רָאָה חֲבִיקוּק בְּנִבּוּאָה לַעֲשֶׂרָה הַרוּגֵי מְלוּכָה שֶׁהֵם הָיוּ בַחֲנִינַת הַגְּבוּרוֹת,
 אָמַר. (חֲבִיקוּק ג) יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי. הִתָּם יָאוֹת
 הָיָה לְמַהוּי דְחִיל (אָמַר) כְּלוֹמַר שֶׁם רֵאשִׁי הִיָּה חֲבִיקוּק לִהְיוֹת יֵרָא וְחָרַד מִפְּנֵי
 שֶׁנִּשְׁמָוִתִיהֶם מִבַּחֲנִינַת הַגְּבוּרוֹת [1]. אֲנִן בְּחִבּוּבוֹתָא תְּלִיָּא מְלִתָּא
 [2] אֲנַחְנוּ בְּאַהֲבָה תְּלוּי הַדְּבַר שֶׁנִּשְׁמָוִתִינוּ מִבַּחֲנִינַת הַחֲסִדִים, דְּכִתִּיב שְׂכַתוּב,
 (דְּבָרִים ו) וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת ה' מְאֹד,
 וְכִתִּיב (דְּבָרִים ז) מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם, וְכִתִּיב (מְלֵאכִי א)
 אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם וְגו' אָמַר ה', הַקִּבְ"ה אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְאִין מִה לִפְחוּד.

אור הרשב"י

נהיה כלולים מכולם ונבין טוב את הסודות
 ונתקן כל התיקונים כמש"כ הרב בשעה"כ דף
 ב'. וכמו שמז"ר הרש"ש זיע"א עשה כתב
 התקשרות ודאנו אחד לשני ואהבו מאד אחד
 לשני. וע"כ רמז אליהו זכ"ל בסוף הקדמת
 התיקונים כל מאן דאפריש חד מן חבירה
 אתחשיב ליה כאילו אפריש בך.

[1] מהר"י צמח כתב שחבקוק נימ' ירא"ה -
 נבורה רי"ו סוד הדינים והגבורות. ועוד מפני
 שמת והחיה אותו אלישע וראה את הדין
 העליון.

[2] א"כ מכיון שאנחנו רוצים ללמוד סודות
 התורה צריכים אנחנו לאהוב אחד את השני
 ולהתקשר אחד לשני בחביבות יתירה, ואז

הלימוד היומי

רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר: (משלי יא) הוֹלֵךְ רַכִּיל מְגַלֵּה
 סוֹד מִי שְׁדַבֵּר הַרְכִּילוֹת מִקְשָׁק בִּלְבוֹ וְלֹא נָח עַד שִׁיגְלָה הַסּוֹד וְנִאֶמְנָן
 רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר וְלֹא מְגַלֵּה אֶת הַסּוֹד. הוֹלֵךְ רַכִּיל, הֵאֵי קָרָא
 קְשִׁיָּא זֶה הַפְּסוּק קְשָׁה, (בִּיּוֹן דְּאֶתְמַר רַכִּיל אֶמְאֵי הוֹלֵךְ) אִישׁ רַכִּיל
 מִיִּבְעֵי לֵיהּ לְמִימַר, מָאן הוֹלֵךְ אִישׁ רַכִּיל הִיָּה לּוֹמַר, הִיָּת
 שְׁאִפִּילוֹ אִם עוֹמֵד בְּמִקְוֵמוֹ ג"כ נִקְרָא רַכִּיל, מְדוּעַ כְּתַב הוֹלֵךְ. אֶלְא מָאן דְּלֹא
 אֶתִּישֵׁב בְּרוּחִיהָ, וְלֹא הָיִי מְהֵימְנָא מִפְּרָשׁ מִי שְׁאִינוּ מִיּוֹשֵׁב
 בְּרוּחוֹ וְגַם הוּא לֹא נִאֶמְנָן, הֵהוּא מְלָה דְשָׁמַע, אֶזִּיל בְּגִיּוּוּיָהּ
 בְּחִיזְרָא בְּמִיָּא אוֹתוֹ דְּבַר סוֹד שִׁמְעַע הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט בְּתוֹכּוֹ כְּקוֹץ שְׂצַף בְּמִים
 [ט], עַד דְּרַמֵּי לֵיהּ לְבַר עַד שֶׁהִנְהַר מִשְׁלִיךְ אוֹתוֹ לְחוּץ, כֵּן הַרְכִּיל הַזֶּה
 אִינוּ נָח עַד שִׁיגְלָה אֶת הַסּוֹד לְאַחֲרֵים. מָאֵי טַעְמָא מֵהוּ הֵטַעַם שְׁאִינוּ יִכּוֹל
 לְשׁוֹמֵר הַסּוֹדוֹת. מְשׁוֹם דְּלִית רוּחִיהָ רוּחָא דְקִיּוּמָא הִיָּת שְׁאִין
 רוּחוֹ רוּחַ חֻזְקָה וְטוֹבָה שֶׁל קִיּוּם, כִּי נִפְשׁוּ עַדִּיין מִעוֹרְבַת וְאִינָה מִתּוֹקְנַת וְהֵרַע גּוֹבֵר בּוֹ
 וּמְכַרְיָחוֹ לְהוֹצִיא חֻזְקָה מֵה שֶׁנִּמְסַר לוֹ בְּסוֹד. אֶבְל מָאן דְּרוּחִיהָ רוּחָא
 דְקִיּוּמָא אֲבַל מִי שְׁרוּחוֹ רוּחַ שֶׁל קִיּוּם כְּלוֹמַר חֻזַּק בְּרוּחוֹ, בֵּיהּ פְּתִיב בּוֹ
 כְּתוּב, וְנִאֶמְנָן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר. וְנִאֶמְנָן רוּחַ פִּירוּשׁ, קִיּוּמָא

אור הרשב"י

ובשביל זה הולך רכיל שאין הדבר מתקיים
 אצלו והולך בקרבו אם להאמין, ולכן מגלה
 סוד דוחה לחוץ כמו מגלה עריות (ספר סור
 מרע).

[ט] ועוד יש לפרש "כחזירא במיא" היינו
 שאין הדבר בודאי אצלו. ובכל עת מסתפק
 ושואל לידע הכל בשכלו ודבר אשר לא ישיג
 בשכלו ובמוחו אינו מאמין באמונה שלימה,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

דְּרוּחָא קיום הרוח כלומר שיש לו ישוב הדעת וחושב חזק לפני שמוציא המלה מפיו. (כמו (ישעיה כ"ב) וּתְקַעְתִּי יָתֵד בְּמָקוֹם נְאֻמָּן) **בְּרוּחָא** (נ"א בְּרוּא) **תְּלִיָא מְלֵתָא** ברוח טובה וחזקה תלוי הדבר של גילוי הסודות, ונראה שמי שיש לו בחינת רוח דהיינו שכבר קנה בחינת הנפש ועתה ג"כ קנה רוח, בכוחו לכסות על הסודות שמגלה לו השכינה שנקראת "דבר" בחינת נפש. **וּכְתִיב**, (קהלת ה) **אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ בְּגִילוֹי בְּסוּדוֹת לְחֻטִּיא אֶת בְּשָׂרְךָ** הוא בשר קודש שהוא הברית שע"י שמגלה סודות התורה למי שאינו ראוי מטמאים אותו בקרי לילה רח"ל.

וְלִית עֲלָמָא מִתְקַיָּמָא אֶלָּא בְּרוּא ואין העולם הזה מתקיים אלא רק ע"י שמעלימים ולא מגלים את הסודות של חבריהם אפי' בעניני העולם. **וְכִי אִי בְּמַלְי עֲלָמָא אֶצְטְרִיךְ רָזָא** ואם בדברי העולם צריכים לשמור סוד. **בְּמַלְיִן רָזִין דְּרָזִיָּא דְעַתִּיק יוֹמִין** בדברי סודי הסודות של פרצוף עתיק יומין, **דְּלָא אֶתְמַסְרָאן אֶפִּילוּ לְמַלְאכִין עֲלָאִין** שלא נמסרו אפילו למלאכים עליונים **עַל אַחַת בְּמָה וְכַמָּה** שאסור לגלות. **אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, לְשִׁמְיָא לָא אִימָא דִּי־עִיתוֹן** (ס"א דִּי־עִיתוֹן) כיון שרשב"י הוא בחי' משה רבנו שאמר האזינו השמים ועתה רוצה רשב"י למסור את פנימיות התורה, חשבו שצריך להעיד בהם את השמים ואת הארץ. לכן אמר רשב"י לשמים לא אומר שיאזינו, **לְאַרְעָא לָא אִימָא דְתִשְׁמַע דְּהָא אָנָן קִיּוּמִי עֲלָמִין** ולארץ ג"כ לא אומר שתשמע כמו שאמר משה רבנו שהיתה כוונתו להעיד על ישראל את השמים והארץ,